

att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Zita Modes Sàrl, och Administration de l'enregistrement et des domaines, angående tolkningen av artikel 5.8 i rådets sjätte direktiv 77/388 av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, 1977, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28), i dess lydelse enligt rådets direktiv 95/7/EG av den 10 april 1995 om ändring av direktiv 77/388 och om införande av nya förenklingsåtgärder avseende mervärdesskatt – tillämpningsområde för vissa undantag från beskattning och praktiska åtgärder för genomförandet (EGT L 102, s. 18), har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av P. Jann, tillförordnad ordförande på femte avdelningen, samt domarna, D.A.O. Edward och S. von Bahr (referent), generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: R. Grass, den 27 november 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Artikel 5.8 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, i dess lydelse enligt rådets direktiv 95/7/EG av den 10 april 1995 om ändring av direktiv 77/388 och om införande av nya förenklingsåtgärder avseende mervärdesskatt – tillämpningsområde för vissa undantag från beskattning och praktiska åtgärder för genomförandet, skall tolkas så, att då en medlemsstat har använt sig av valmöjligheten enligt artikel 5.8 första meningen att anse att det i mervärdesskattelhänseende inte har skett någon leverans av varor då samtliga tillgångar har överförts är denna regel att leverans inte har skett – med förbehåll för möjligheten att begränsa dess tillämpning under de förutsättningar som anges i artikel 5.8 andra meningen – tillämplig på alla överföringar av en hel affärsrörelse eller en självständig del av ett företag, inklusive materiella tillgångar och, i förekommande fall, immateriella tillgångar som tillsammans utgör ett företag eller en del av ett företag som kan bedriva en självständig ekonomisk verksamhet. Det krävs emellertid att mottagaren har för avsikt att driva affärsrörelsen eller den del av företaget som har överförts och inte endast omedelbart avveckla den ifrågakvarande verksamheten och, i förekommande fall, sälja lagret.
- 2) När en medlemsstat har använt sig av valmöjligheten enligt artikel 5.8 första meningen i sjätte direktivet 77/388, i dess lydelse enligt direktiv 95/7, att anse att det i mervärdesskattelhänseende inte har skett någon leverans av varor då samtliga tillgångar har överförts, hindrar nämnda bestämmelse att en medlemsstat begränsar tillämpningen av denna regel att leverans inte har skett till att endast avse överföringar av samtliga tillgångar då mottagaren har tillstånd att bedriva den ekonomiska verksamhet som dessa tillgångar gör det möjligt att utöva.

(¹) EGT C 44, 16.2.2002.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 4 december 2003

i mål C-92/02 (begäran om förhandsavgörande från Arbetsrechtbank van het Arrondissement Tongeren): Nina Kristiansen mot Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (¹)

(Social trygghet – Nationellt system för arbetslöshetsunderstöd, i vilket ett kumulationsförbud avseende vissa typer av inkomster föreskrivs – Arbetslöshetsunderstöd för tidigare tillfälligt anställda i Europeiska gemenskaperna – Fri rörlighet för arbetstagare – Nationellt system för arbetslöshetsförsäkring – Bedömning av verksamhet som utförs av nyutexaminerade – Verksamhet som utförs av studiepraktikant med stipendium – Bedömning som avviker från andra EES-medlemsstaters – Diskriminering)

(2004/C 21/11)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-92/02, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Arbetsrechtbank van het Arrondissement Tongeren (Belgien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Nina Kristiansen och Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening, angående tolkningen av rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996 (EGT L 28, 1997, s. 1), och av rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen (EGT L 257, 1968, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 33), har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av C.W.A. Timmermans, tillförordnad ordförande på femte avdelningen, samt domarna D.A.O. Edward och A. La Pergola (referent), generaladvokat: S. Alber, justitiesekreterare: R. Grass, den 4 december 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) I artikel 28a.1 andra stycket i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna föreskrivs att gemenskapens system för arbetslöshetsunderstöd är kompletterande i förhållande till de nationella systemen, vilket skall respekteras vid tillämpningen av en medlemsstats bestämmelser om arbetslöshetsunderstöd, i synnerhet sådana som gäller kumulationsförbud, på en tidigare tillfälligt anställd som är bosatt i medlemsstaten och som har rätt till arbetslöshetsunderstöd från kommissionen med stöd av anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskapen.

- 2) *Icke-diskrimineringsprincipen i artikel 7.4 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen hindrar inte att en nyutexaminerad forskare som, i likhet med sökanden i målet vid den nationella domstolen, fortsätter att forska, i en medlemsstat anses vara studiepraktikant som uppbär stipendium och inte omfattas av det nationella arbetslöshetsförsäkringssystemet, trots att en nyutexaminerad forskare i samma situation i andra medlemsstater anses utöva sådan yrkesverksamhet som kan omfattas av arbetslöshetsförsäkringssystemet.*

(¹) EGT C 118, 18.5.2002.

DOMSTOLENS DOM

av den 9 december 2003

i mål C-116/02 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Innsbruck): **Erich Gasser GmbH mot MISAT Srl** (¹)

(Brysselkonventionen Artikel 21 – Litispensens – Artikel 17 Prorogationsklausul – Skyldighet för den domstol vid vilken talan väckts senare och som utsetts i en prorogationsklausul att låta handläggningen av målet vila – Orimligt långa handläggningstider i domstolarna i den stat i vilken talan först väckts – Saknar betydelse)

(2004/C 21/12)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-116/02, angående en begäran enligt protokollet av den 3 juni 1971 om domstolens tolkning av konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område från Oberlandesgericht Innsbruck (Österrike), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Erich Gasser GmbH och MISAT Srl, angående tolkningen av artikel 21 i den ovannämnda konventionen av den 27 september 1968 (EGT L 299, 1972, s. 32; svensk utgåva, EGT C 15, 1997, s. 30), i dess lydelse enligt konventionen av den 9 oktober 1978 om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands tillträde (EGT L 304, s. 1, och – i ändrad lydelse – s. 77; svensk utgåva, EGT C 15, 1997, s. 14), enligt konventionen av den 25 oktober 1982 om Republiken Greklands tillträde (EGT L 388, s. 1; svensk utgåva, EGT C 15, 1997, s. 26), enligt konventionen av den 26 maj 1989 om

Konungariket Spaniens och Republiken Portugals tillträde (EGT L 285, s. 1; svensk utgåva, EGT C 15, 1997, s. 43) och enligt konventionen av den 29 november 1996 om Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges tillträde (EGT C 15, 1997, s. 1), har domstolen, sammansatt av ordföranden V. Skouris, avdelningsordförandena P. Jann, C.W.A. Timmermans, C. Gulmann, J.N. Cunha Rodrigues och A. Rosas samt domarna D.A.O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, R. Schintgen (referent), F. Macken, N. Colneric och S. von Bahr, generaladvokat: P. Léger, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.-F. Contet, den 9 december 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) En nationell domstol kan, i enlighet med protokollet av den 3 juni 1971 om domstolens tolkning av konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, i dess lydelse enligt konventionen av den 9 oktober 1978 om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands tillträde, enligt konventionen av den 25 oktober 1982 om Republiken Greklands tillträde, enligt konventionen av den 26 maj 1989 om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals tillträde och enligt konventionen av den 29 november 1996 om Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges tillträde, begära att domstolen gör en tolkning av Brysselkonventionen, även om den hänskjutande domstolens bedömning grundas på påståenden av den ena parten i det nationella målet utan att det har utretts om dessa påståenden är riktiga, då den mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i målet bedömer att ett förhandsavgörande är nödvändigt för att döma i saken och att de frågor som ställs till domstolen är relevanta. Det krävs emellertid att den nationella domstolen klagör den faktiska och rättsliga bakgrunden till de frågor som ställs så att det är möjligt att komma fram till en tolkning av nämnda konvention som är användbar samt att den anger varför den anser att ett svar på dessa frågor är nödvändigt för att kunna avgöra målet.
- 2) Artikel 21 i Brysselkonventionen av den 27 september 1968 skall tolkas så, att den domstol vid vilken talan väckts senare och vars behörighet har gjorts gällande med stöd av en prorogationsklausul skall låta handläggningen av målet vila tills domstolen vid vilken talan först väckts har förklarat sig obehörig.
- 3) Artikel 21 i Brysselkonventionen av den 27 september 1968 skall tolkas så, att undantag inte kan göras från föreskrifterna i artikeln när handläggningstiderna allmänt sett är orimligt långa i domstolarna i den konventionsstat där talan först väckts.

(¹) EGT C 144, 15.6.2002.